

»01. § 2, stk. 1, affattes således:

»Enhver arbejdsgiver, myndighed eller organisation skal behandle kvinder og mænd lige inden for offentlig forvaltning og erhvervsmæssig og almen virksomhed.«

[Stærke pligtsubjekter]

6) I det under nr. 1 foreslåede § 2 a, stk. 1, ændres »fremfører« til: »påviser«.

[Præcisering af kravene til faktiske omstændigheder]

Til § 5

7) I det under nr. 4 foreslåede § 9, stk. 2, ændres »fremfører« til: »påviser«.

[Præcisering af kravene til faktiske omstændigheder]

Til § 6

8) Datoen »1. januar« ændres til: »1. juli«.

[Ændret ikrafttrædelsesdato]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1- 4, 6 og 7

Ændringsforslagene har til formål at understrege, at der ikke med lovforslaget er tilsigtet nogen ændringer i forhold til domstolenes praksis på de områder, herunder i sager om sexchikane, hvor der hidtil har være anvendt regler om delt bevisbyrde.

Efter praksis er det ikke tilstrækkeligt, at den person, der anser sig for krænket, påstår eller gør gældende, at der foreligger faktiske omstændigheder, der giver anledning til at formode, at der er udøvet forskelsbehandling. Det må tillige forlanges, at påstanden er underbygget med f.eks. skriftligt bevismateriale, vidneforklaringer el.lign.

Hvis der ikke foreligger sådant bevismateriale, vidneforklaringer m.v., men alene en forklaring fra den person, der anser sig for krænket, og en modstridende forklaring fra den person, som beskyldningen rettes imod, må retten ud fra en almindelig fri bevisbedømmelse tage stilling til, om der er tale om omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet forskelsbehandling.

I givet fald påhviler det herefter modparten at bevise, at ligebehandlingsprincippet ikke er blevet krænket.

Formålet med at ændre ordet »fremfører« til »påviser« i lovtæksten er at tydeliggøre denne forståelse af lovtæksten og dermed understrege, at den ovenfor nævnte gældende praksis forudsættes videreført.

Det bemærkes i den forbindelse, at ordet »fremfører« er anvendt i den danske version af direktivteksten. En gennemgang af andre sprogversioner af bevisbyrdedirektivet har imidlertid vist, at anvendelse af ordet »påviser« i lovtæksten også må anses for at være i god overensstemmelse med direktivet.

Ændringsforslagene har været drøftet med Den Danske Dommerforening, der har erklæret sig enig i, at den nu foreslåede formulering afspejler domstolenes hidtidige praksis.

Til nr. 5

Inden for ligebehandlingsloven er det arbejdsgivere, der er pligtsubjekter i forhold til lovens regler om forbud mod forskelsbehandling på grund af køn. Sager om seksuel chikane mellem kolleger (arbejdstagere) behandles efter erstatningsansvarslovens regler (uden delt bevisbyrde).

Ligestillingslovens anvendelsesområde er bredt, nemlig den offentlige forvaltning, erhvervsmæssig og almen virksomhed, og spørgsmålet om, hvilke personer der er forpligtet i henhold til loven, fremgår derfor ikke direkte af loven.

Ligestillingslovens regler om forbud mod forskelsbehandling på grund af køn vil derfor f.eks. kunne gælde for en lærers seksuelle chikane over for en elev, seksuel chikane over for en lærerkollega, eller hvis en elev påberåber sig anden kønsdiskrimination, f.eks. en elev, der er utilfreds med en karakter.

Med det foreliggende ændringsforslag justeres ligestillingsloven således, at man kun forpligter de stærke pligtsubjekter, altså virksomhederne eller myndighederne, men ikke f.eks. arbejdstagere.

En sag efter ligestillingsloven om seksuel chikane eller anden klage over diskrimination (f.eks. dårlig karakter) mod en lærer vil herefter skulle rejses over for skolen/kommunen. Sagen